Quelle: https://manuscripta.at/?ID=41223
Copyright: Melk, Benediktinerstift

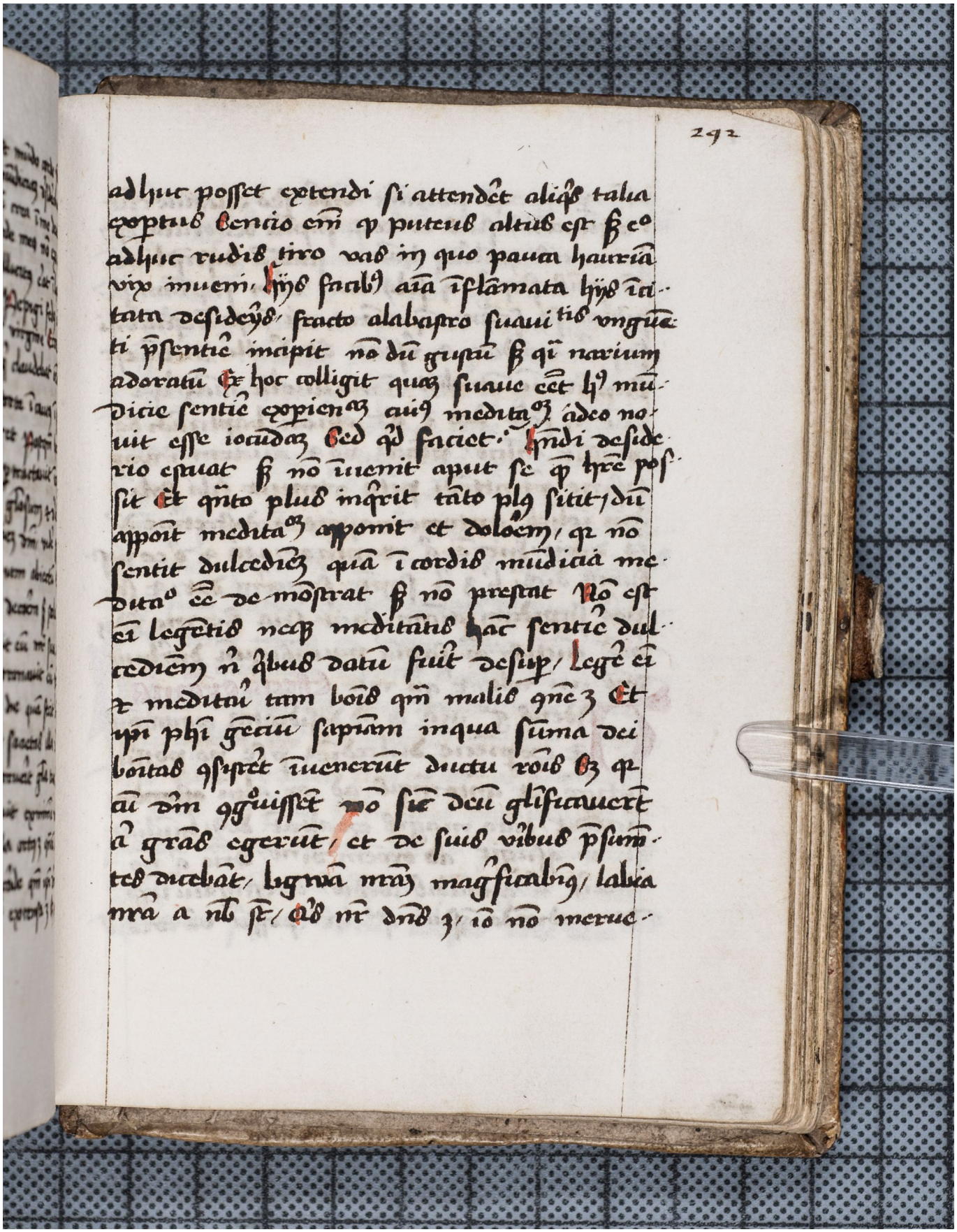

292

adhuc posset extendi si attendet aliqs talia
exoptius Bencio enim q puteus altius est ꝗ eo
adhuc rudis tiro vas in quo pauca haurire
vix inuenit. Hinc sacrilegi aia inflamata hinc ita
tam desideriis fracto alabastro suauitis vnguen
ti presentie inapit non diu gustu ꝗ qui nariuum
adoratu Et hoc colligit quaz suauis est hi mu
dicie sentie exopienaz cuiq meditaz adeo no
uit esse iocudaz sed qd faciet. Hindi deside
rio estuat ꝗ non inuenit aptit se q tree pos
sit et quanto plus inquirit tanto plg sitit / diu
appoit meditaz apponit et dolorem / qr non
sentit dulcedinem quia i cordis mundicia me
ditaꝰ ee demostrat ꝗ non prestat Nonne est
ei legentis neq meditantis hac sentie dul
cedinem in quibus datu fuit desiup / Legere ei
et meditari tam bonis qm malis qne z Et
ipi phi greciu sapiam inqua suma dei
bonitas qspicere inuenerut dictu roib oz qr
cu dm qguisset non sic deu glificauerut
a gras egerut / et de suis viribus psumen
tes dicebat / lignua mraz magficalig / labia
mra a ntis st / qd nr dns z / io non meruc-